

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Tomáše Herce v právní věci žalobce: **A. E.**, zast. Mgr. Ing. Tomášem Tillmannem, advokátem se sídlem Vrázova 1324/40, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2025, č. j. OAM-138/ZA-ZA11-VL11-2025, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 22. 8. 2025, č. j. 74 Az 3/2025-25,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal žádost o udělení mezinárodní ochrany. Uvedl, že je kurdské národnosti a žil v oblasti poblíž syrské hranice, která se po začátku války v Sýrii stala nebezpečnou. Turecké úřady zadržely jeho otce a tetu. Jakmile začal být úřady obtěžován i on, rozhodl se odcestovat do České republiky, kde žije jeho strýc. Žalovaný rozhodnutím z 17. 1. 2023 žádosti stěžovatele nevyhověl. Žalobu proti tomuto rozhodnutí následně Krajský soud v Ostravě zamítl. Kasační stížnost proti tomuto rozsudku Nejvyšší správní soud odmítl pro nepřijatelnost usnesením z 12. 12. 2024, č. j. 1 Azs 223/2024-78.

[2] Následně podal stěžovatel druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou žalovaný posoudil jako nepřipustnou a řízení o ní zastavil. Konstatoval, že důvody neochoty stěžovatele vrátit se do vlasti uvedené v druhé žádosti se neliší od důvodů první žádosti. Uvedl-li nově stěžovatel, že má na území ČR partnerku, s níž vychovává dceru, nejde o skutečnost týkající se země původu stěžovatele.

[3] Proti rozhodnutí o druhé žádosti se stěžovatel bránil žalobou u Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci, který napadeným rozsudkem žalobu zamítl. Jakkoliv stěžovatel ve druhé žádosti uvedl novou skutečnost, nejednalo se o skutečnost azylově relevantní. Narození dítěte v ČR nespovídá o tom, že by stěžovatel mohl být vystaven v zemi svého původu pronásledování nebo že mu hrozí vážná újma. Podmínky přípustnosti opakované žádosti nejsou naplněny. Jeho obavy z možné perzekuce v případě návratu do Turecka již byly posouzeny v řízení o první žádosti, přičemž byly posouzeny jako neopodstatněné. Spojuje-li nyní hrozbu újmy s neúspěšnou žádostí o mezinárodní ochranu, jedná se o ničím nepodloženou spekulaci. Proti závěru, že v Turecku nedošlo od doby

posouzení první žádosti ke změně stěžovatel v žalobě nebrojil. Stěžovatel byl nadto již v řízení o první žádosti poučen o tom, že na jeho situaci dopadají spíše řízení dle zákona o pobytu cizinců než řízení dle zákona o azylu.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření k ní

[4] Stěžovatel napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností, jejíž důvody podřadil pod § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s.

[5] Stěžovatel namítá, že správní orgány i krajský soud rozhodovaly dle skutkového stavu, který nemá oporu v provedeném dokazování. Rozhodnutí nejsou dostatečně odůvodněna, a jsou proto nepřezkoumatelná. Krajský soud zároveň zasáhl do stěžovatelova práva na rodinný a soukromý život. Stěžovatel má v České republice stabilní rodinný svazek s partnerkou. S tou vychovává nezletilé dítě, jehož nejlepší zájem nebyl zohledněn. Zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany by vedlo k rozdělení rodiny, neboť není realistické, aby se s dítětem a partnerkou přesunuli do Turecka. Trvá na tom, že narození dítěte představuje novou podstatnou skutečnost, která nebyla v minulosti zohledněna.

[6] Stěžovatel navrhl napadený rozsudek zrušit. Zároveň požádal NSS, aby kasační stížnosti přiznal odkladný účinek.

[7] Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že pro účely případného sloučení rodiny poskytuje právní prostředky zákon o pobytu cizinců. Napadený rozsudek považuje za přezkoumatelný a zákonný. Navrhl kasační stížnost odmítnout pro nepřijatelnost, případně ji zamítnout.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[8] NSS se nejprve dle § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, odmítne ji jako nepřijatelnou. Nepřijatelnost kasační soud podrobně vyložil v usnesení z 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“. O přijatelnou kasační stížnost se může jednat v typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou NSS; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikatorní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele.

[9] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[10] Napadený rozsudek krajského soudu vychází z právních závěrů, které mají základ v judikatuře NSS, žádná z otázek není nová. Soud uvedená východiska respektuje a nijak z nich nevybočuje. Stejně tak nelze konstatovat, že by se krajský soud dopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Kasační stížnost proto svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

[11] Stěžovatel vznesl v kasační stížnosti tři okruhy námitek: nepřezkoumatelnost soudního a správního rozhodnutí, zásah do soukromého a rodinného života a nedostatečně zjištěný skutkový stav.

[12] K problematice nepřezkoumatelnosti soudních i správních rozhodnutí se NSS již mnohokrát vyjádřil (např. rozsudky z 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS, z 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS, a z 9. 6. 2004,

pokračování

č. j. 5 A 157/2002-35, č. 359/2004 Sb. NSS). Má-li být rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být zřejmé, jaký skutkový stav vzal soud či správní orgán za rozhodný a jak uvažil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností. Uvedené musí nalézt svůj odraz v odůvodnění rozhodnutí. Nepřezkoumatelné je takové rozhodnutí, které nelze přezkoumat pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody. Nepřezkoumatelnost je třeba vykládat v souladu s jejím skutečným smyslem, neboť jde o jednu z nejzávažnějších vad řízení, kterou lze konstatovat pouze v případě, že skutečně nelze seznat, proč soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku jeho rozhodnutí, resp. proč považoval vznesené námitky za nedůvodné (rozsudek NSS z 4. 3. 2022, č. j. 5 As 158/2021-36). Ani absence přímé reakce na každý jednotlivý argument účastníka řízení nepředstavuje nezákonnost či nepřezkoumatelnost, pokud soud prezentuje odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, a toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí (rozsudky NSS z 25. 2. 2015, č. j. 6 As 153/2014-108, bod 37, či z 4. 3. 2015, č. j. 8 Afs 71/2012-161, bod 12). Krajský soud v projednávané věci požadavky přezkoumatelnosti soudního rozhodnutí naplnil. Je patrné, z jakých skutkových okolností soud vycházel, jak je hodnotil a jak interpretoval a aplikoval zákonná ustanovení. Stejně tak je přezkoumatelné rozhodnutí správního orgánu.

[13] Posuzováním soukromého a rodinného života na území ČR ve věcech mezinárodní ochrany se zabýval rozšířený senát v usnesení z 15. 2. 2024, č. j. 7 Azs 186/2022-48, č. 4589/2024 Sb. NSS, kde v bodě 49 doslova uvedl: „*mezinárodní ochrana má ze své podstaty chránit žadatele před nelidským či ponižujícím zacházením a újmou v zemi jeho původu.*“ Nemá jej chránit proti újmě v hostitelské zemi. Tímto úhlem pohledu tak není rodinný život na území ČR důvodem pro mezinárodní ochranu. NSS může stěžovatele stejně jako krajský soud pouze odkázat na řízení dle zákona o pobytu cizinců.

[14] K námitce nedostatečně zjištěného skutkového stavu NSS uvádí, že stejnou námitkou stěžovatele se již zabýval v bodech 15–17 usnesení č. j. 1 Azs 223/2024-78, na které odkazuje. V projednávané věci jde navíc o opakovanou žádost o mezinárodní ochranu, jejíž věcné projednání je spíše výjimkou (usnesení NSS z 31. 7. 2024, č. j. 1 Azs 123/2024-41, bod 6 a judikatura tam citovaná). Správní orgán je povinen v řízení o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany zkoumat, zda žadatel neuvedl nové skutečnosti nebo zjištění týkající se důvodů pro udělení azylu nebo důvodů pro udělení doplňkové ochrany, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím skončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany (rozsudek rozšířeného senátu z 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, č. 2642/2012 Sb. NSS). Tyto otázky v projednávané věci zkoumány byly. Pokud se měl skutkový stav týkat rodinného života stěžovatele jakožto jediné nové skutkové okolnosti věci, NSS odkazuje na předchozí bod tohoto usnesení.

[15] Vzhledem k tomu, že NSS rozhodl o kasační stížnosti bezodkladně, nerozhodoval již o návrhu na přiznání odkladného kasační stížnosti.

[16] Nad rámec věci NSS dodává, že k zaslanému podání přítelkyně stěžovatele se nemůže vyjádřit, protože není účastnicí řízení ani osobou zúčastněnou na řízení. Navíc se týká pouze stěžovatelova rodinného života na území ČR, který není důvodem pro mezinárodní ochranu.

IV. Závěr a náklady řízení

[17] Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s.

[18] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady v řízení o kasační stížnosti nevznikly. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. října 2025

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu